

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Affertur caput Ioannis in disco. Scazon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ad Herodem.

Iambicum.

Feralis ardet cæna crudeli toro
 Et in furoris parricidalem dapem,
 Squaller cruenta lance pallidum caput
 Et hoc procacis ad lupæ terrum scelus.
 Viuam lucernam nox scelesta si premar,
 Beatiore regij partûs toro;
 Hunc sempiternâ nube præstinguet diem
 Natalis Eos, cui iubar nunquam feret;
 Ne iam deinceps alterum spectet iubar.
 Nec lux renasci yt impio possit toro.
 Omnem, cruentâ cui micat telum manu.
 Heu! spem salutis abdicat sibi scelus.

Affertur caput Ioannis in disco.

Scæzon.

Florente rident astra festa natali.
 Felix Idumes nunc tyrannus inuitat
 Opimiores ad toros Tyrannorum,
 Vinctæ beato queis garo natant lauces,
 Et vda Baccho prurit in iocos lingua:
 Elixæ & assa scurra dum satur ructat.
 Phasimque, capreasque & hinnulos crudos.
 Sed hem! quid isthic specto? qualenam monstrû
 Aportat altâ lance carnifex lena?
 Spectabo, & intrò protinus feram gressum.
 Sed est rimendum ne quid huc mali apportet.
 Spectaui, & ehea! faucium dolet lumen.
 Sol ad cruentam dexteram verecundo
 Obnubit æger aureum caput nimbo.
 Et erubescit triste crimen indignans.
 Hæ lauiiores si dapes sient Regum,
 Profectò malim pauperum breues testas
 Virente queis stat fietili virens beta.

B iij

Rubet.

d

Rubetque caulis, allij & caput cander.
 Cruento in auro opimiora quàm regum
 Fercla execrandæ queis rubet caput cœnz:
 Ex sanguine vatis os, quod hîc cruentando
 Impallet, atrox eloquat scelus? disco,
 Vel ipsa quod flens erubescat Alecto,
 Dirusque tetrigeniæ feræ partus.
 Iam mitis omnis istud ad scelus tigris,
 Ipsa & Megæra blanda, iam Charis sævit,

Diræ in Herodem, & Herodiadem.

Scazon.

Qvas in cruentæ bellæ caput diras
 Fandi & nefandi vis memor verecundo
 Detester ore; turpe me pudet probrum
 Effari & aurum & purpuram quod incestat,
 Princeps quod orbis nunc decus, Thyestæâ
 Eheu! securi sustulit sub æternas
 Ut mittat umbras, vnde clarius fulget.
 Quis non ubiuis crimen erubescendum
 Quod ipsa tellus ipsa & astra deplorant
 In expiabile ex secretur ad fulmen.
 Nunc ergo diris impium caput telis
 Defigat vltrix ira & sæua fax Megærarum
 Vbique quidquid execrandum, & horrendum
 Terrumque, atroxque, atrumque subiugo ætæo.
 Adiuro id omne in damna parricidarum.
 Sol puluerosam siccus in fitim arescat
 Aut de venenis euirescat hydrisque
 Ipsoque felle amarulentior sit fons.
 Caliginosoque atra semper inuoluat
 Nimbo sepultum nox diem, procellosa
 Ver omne grandæ, & asper occupet caurus.
 In virulentas exeant dapes angues,
 Spumaque florens purpurante in obscenum
 Tabum & exuorem degener fluat Bacchus.

Gemmas.